

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

[SvTrojica.MELBOURNE](#)

[СвТројицаБранズвик](#)

[Holy.Trinity.BRUNSWICK](#)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 8. НОВЕМБАР 2020. № Број 62 Година II

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

БЛАЖЕНОПОЧИВШИ МИТРОПОЛИТ АМФИЛОХИЈЕ

СЕЋАЊЕ НА ДУХОВНОГ ГОРОСТАСА

Када је до мене дошла пропозиција јеромонаха др Амфилохија Радовића, коју је одржала на сахрани светог Јустина Ђелијског, 1979. године, слово које је уздрмalo темеље комунистичког режима бивше Југославије, за мене су улице Сиднеја, где сам службовао у то време, изгледале другачије, шире и слободније. У овом слову, обраћајући се светом о. Јустину, рекао је: „Драги о. Јустине, ти одлазиш у Небеску Србију. Поздрави нам тамо Св. Петра Цетињског и кажи му да су његови потомци претворили храмове у Црној Гори у штале“. Знао сам да се овим десила судбоносна прекретница у животу и јеромонаха Амфилохија али и Српског народа. Долазило је ослобођење од окова

мрака, канџи комунистичког режима, против кога се митрополит Амфилохије тако предано борио. Од тада па до данас, ништа се значајније није десило на хоризонту српскога неба, а да личност митрополита Амфилохија није била у првим редовима ових дешавања.

Имао сам част да још давне 1984. године, упознам митрополита Амфилохија, у то време декана Богословског факултета у Београду. То је било приликом позвива наше Цркве у Аустралији да држи предавање на семинару српске омладине, који је одржан у Вижн Велију (Vision Valley), северозападно од Сиднеја. Ја сам имао духовну радост да Митрополит станује у моме дому, за време

његове прве посете Аустралији. Своје предавање омладини почeo је речима: „По речима значајног француског мислиоца, Франсоа Мориака, ништа се значајније није десило на хоризонту нашега неба од буђења православне омладине у Русији“. И ми бисмо могли данас, и то са сигурношћу, рећи: ништа се значајније десило на хоризонту нашега неба у задњој четврти прошлога и првој четвртини овога века од проповеди и дела митрополита Амфилохија.

На вечери у моме дому, прије да се Милован, мој пријатељ који је завршио политичке науке у Југославији и који је зажелео да, у својј својој збуњености, сртне о. Амфилохија. Наиме, Милована је

импресионирао интервју о. Амфилохија, штампан у НИН-у, почетком 80-тих, под називом: „Шта је вечно а шта је пролазно“. После неког Миловановог мудровања о „сили, која је дошла из Космоса и уселила се у њега приликом његовог стварања“, о. Амфилохије је мирно одговорио: „Све ти је то лук и вода; или смо ми људи или смо ми брави, трећега нема“. После је сат времена говорио о француској књижевности, где је додатно збунио мога пријатеља Милована, који није могао да схвати од куда „поп зна толико о француској књижевности“.

1989. године, митрополит Амфилохије је дошао у посету Аустралији, поводом прославе 600 година косовске битке. Када је наша делегација, предвођена Митрополитом, примљена од премијера Новог Јужног Велса Ника Грејнера и вође опозиције Боб Каре, на састанку са вођом опозиције, овај му је поставио питање о томе шта он као јерарх Српске Цркве мисли о мултикултурализму, у који Аустралија значајно улаже. Митрополит је мирно одговорио: „Па, замислите једну башту у којој има само једна врста цвећа, а потом другу башту, одмах до ове, у којој има много различитог цвећа. Онда, одговорите сами на питање која је башта лепша“. На изласку из простирија, пре него се поздравио са мном, Боб је рекао: „О. Милораде, које овај човек?“ Ја почех да одговарам, а он ће, „ма знам то него, ја

никада нисам срео човека који овако дубоко и једноставно размишља“. Јасно ми је било да је Боб остао потпуно збуњен митрополитовом личношћу. На сличан начин многи људи, широм наше планете, остајали су збуњени после разговора са Митрополитом.

Миш. Амфилохије у посети нашој цркви у Бранズвiku, 1993.г.

Када је, блажене успомене, патријарх Павле, први пут посетио Париз, у повратку из Америке, са сахране митрополита Иринеја, у пратњи је био и митрополит Амфилохије.

„СВЕ ТИ ЈЕ ТО ЛУК И ВОДА; ИЛИ СМО МИ ЉУДИ ИЛИ СМО МИ БРАВИ, ТРЕЋЕГА НЕМА“.

У хотелу, где је био смештен патријарх Павле и, у то време, владика Иринеј, садашњи Патријарх Српски, приређен је званични пријем на коме је присуствовало педесет званица из православних кругова и политичког живота Париза. Цена за све трошкове у хотелу била је три хиљаде америчких долара. Патријарх Павле је инсистирао да сам плати рачун, не знајући колико то кошта, а нико му није смео ни рећи, јер би га то саблазнило¹, те нисмо знали како

да се снађемо у тој ситуацији. Митрополит је извадио из своје ташне овај новац и убедио Патријарха да ће он то да плати а да му Патријарх може вратити те паре у Београду. „Зaborавиће старац то док стигнемо у Београд“, рекао ми је Митрополит. Касније Митрополит није хтео да му Епархија западноевропска врати тај новац. Рекао ми је: „Зaborави, неко ми је дао ове паре за

Митрополију. Ваша Епархија је сиромашна. Ми ћемо се лакше снаћи. И ово је потврда да он никада није мислио се бично. Никада само о себи и својој епархији. Свака епархија у Српској цркви била је његова, свака парохија, свака душа. Све је и сваког доживљавао својим.

Приликом једне посете митрополита Амфилохија Новој Грачаници – Америци, ја сам организовао предавање за њега, у оквиру „Разговора о вери“, сталне теолошке трибине у овом манастиру. Нисам стигао да разговарам са њим о теми, па сам узео слободу и одредио му тему: „Основно назначење човековог живљења“. Када је дошао и сазнао да сам ја то све организовао без њега, рекао је: „Исти си мој о. Радомир. Имам ја таквих у свом окружењу“. На том предавању, на коме је било више од 400 особа, на питање једног човека: „Зашто Српска Црква има проблем са спаљивањем умрлих“, Митрополит је мирно одговорио: „Синан паша је спалио првог

¹ Патријарх Павле је био надалеко познат по својој скромности и

избегавао било какве трошкове препрезентације. Често се могао

видети како пешачи по Београду или користи градски превоз.

Србина“. У сали је настao тајац. Није било подпитања.

Због реакције на рашчињењеprotoјереја-ставрофора Мирка Скрбоње и ђакона Братислава Јовановића у Јоханесбургу, Јужна Африка, 2000-те године, од стране Александријске Патријаршије, објавио сам један текст у коме сам замерио двојици српских епископа, због овога шта се десило. Митрополит Амфилохије ме је позвао у манастир Нову Грачаницу, где сам радио у то време и рекао. „Прото, много си оштар. Много бих се насекирао да ти душу не познајем“. Остали смо дugo у разговору у коме сам, као и у другим приликама, знао да разговарам са Оцем, са човеком који нема задњих мисли. Који, и кад нешто оштро каже, све то балансира својом љубављу – Христовом љубављу. Знао сам да разговарам са искреним пријатељем, јер сам га тако доживљавао, али овако би о њему могоа да каже и сваки други човек, који се икада срео са њим.

Српска емиграција никада неће заборавити улогу Митрополита Амфилохија у превазилажењу трагичног раскола. Он је, заиста, искрено патио због ове наше невоље и максимално се жртвовао да дође до помирења. Захваљујући љубави према Цркви, блажене успомене патријарха Павла и митрополита Амфилохија, ми смо дочекали дан помирења.

Оно што је Митрополит учинио за Црну Гору просто је немерљиво људским мерилима. И, вероватно, никада неће бити измерено. На сахрани светог оца Јустина 1979. године, говорио је, између осталих, и епископ Марко, православни Немац из Немачке. Владика Марко је између осталог рекао: „Увек, када сам долазио у ову земљу, у ове крајеве, питао сам се изнова: да ли су људи овога краја, овога места, знали кога имају у својој средини?“. Данас су сличне речи

Миš. Амфилохије на часу наше недељне школе српског језика, Св. Тројица, Бранズвик, 13. марта 1993.г.

примењљиве на личност митрополита Амфилохија. Заиста би могли поставити питање: да ли су људи у Црној Гори знали кога су имали у својој средини? О њему су судили и вређали га криминални ликови, ситни политичари и шићарције, људи којима ништа није свето ни узвишене сем њихових самољубивих ликова.

„Мој о. Милораде, како да ти укратко објасним наше јаде? Ми смо, вјеруј ми, постали шизофрен народ. Ево овако: у једној кући, у једној породици, отац и мајка и један од њихових синова су Срби, а други њихов син је Црногорац, јадна нам мајка наша, куд ћемо доспјети?“

Митрополита су много болеле „ране његовог народа“. 1998. године, приликом моје посете Митрополиту, на дан Велике Госпојине, на путу за славу цркве негде у колашинском крају, Митрополит, с ким сам се возио у колима, каже: „Мој о. Милораде, како да ти укратко објасним наше јаде? Ми смо, вјеруј ми, постали шизофрен народ. Ево овако: у једној кући, у једној породици, отац и мајка и један од њихових синова су Срби, а други њихов син је Црногорац, јадна нам мајка наша, куд ћемо доспјети?“

Исте године у манастиру Морачи, на Светој литургији и помену, који је држан за око 1300 и нешто побијених од стране комуниста у колашинском крају, после Литургије и паастоса, Митрополит је у проповеди рекао и ово: „Питам се ја јадна ми мајка моја, што су нас послије рата учили неуки учитељи, кад оно ови злочинци су побили све наше учитеље. Питам се ја, зашто су нам правду делили неспособни, а ови су нам побили све правнике“. И тако даље и у томе тону, размишљао је Митрополит о великој трагедији свога народа.

Митрополитова љубав за Косово и Метохију немерљива је. Имали и једне јаме коју није обишао овај „пастир добри“, има ли и једног страдања у коме није састрадавао? Сећам се и његовог унутрашњег плача и туге због бившег епископа Артемија. Мислим да му је то једна од најдубљих рана које је однео са собом у Царство Небеско.

Одласком Митрополита Амфилохија у Царство Божије Небо је обогаћено, а Православље осиромашено. Изгубили смо дубоког мислиоца, православног теолога, који је своју теологију надграђивао на темељима светоотачке мисли.

Изгубили смо учитеља и просветитеља. Некога, који за себе може да каже, слично апостолу Павлу, „не живим више ја него Христос у мени“, Христос Кога је проповедао, Христос за кога је и с Ким је живео, Христос по чијем је лицу створен и који му је био узор целог његовог живота. Светитељи Јустин и Пајсије су му били учитељи, те да ли смо могли очекивати да другачије буде. Они који су Христови, везали су га за Христа, а онај који је Христов, „ако и умре живеће“.

Док оплакујемо, у ово време, једног дивног мужа Цркве Христове, размишљајмо о томе да нам свети Амфилохије поручује: „Не плачите за мном, већ плачите за собом и за дјецом својом“. Тако, можда бисмо могли рећи, уместо „вечан Ти помен“, - свети оче Амфилохије моли Бога за нас!

Проша Милорад Лончар

ПАТРИЈАРХ ИРИНЕЈ: МИТ. АМФИЛОХИЈЕ ПОДИГАО ДУХ И УГЛЕД СРПСКОГ ИМЕНА

Патријарх српски Иринеј поручио је данас да је митрополит Амфилохије апостолском ревношћу крчио коров на њиви Господњој у Црној Гори. Покретач духовних и свих других обнова је митрополит Амфилохије ће због тога бити уписан златим словима у историји Српске православне

цркве. Патријарх је подсетио и на митрополитову велику жељу да се обнови Његошева капела на Ловћен, те да остане аманет верном српском народу у Црној Гори.

ВЛАДИКА БАЧКИ ИРИНЕЈ: НЕМА СЛУЧАЈНОСТИ

Владика Иринеј бачки је у својој беседи над одром митрополита Амфилохија истакао је да није случајно, него је и то по промислу Божјем као поука и порука свима нама, што се митрополит упокојио уочи манастирске славе Св. Петра Цетињског, те да је његово тело било изложено народу Божјем на опроштај на сам дан празника, а да се предаје земљи, а душа испраћа на блажени пут ка Господу управо у недељу, на дан Христовог васкрсења, у истоименом храму.

ЖЕЛИТЕЛИ ДА ДОђЕТЕ НА ЛИТУРГИЈУ ЈАВИТЕ СЕ СВОМЕ СВЕШТЕНИКУ

ДРАГА БРАЋО И СЕСТРЕ,
АКО ЖЕЛИТЕ ДА ДОђЕТЕ НА ЛИТУРГИЈУ
ИЛИ ЈЕДНО ОД БОГОСЛУЖЕЊА,
АКАТИСТ ИЛИ ВЕЧЕРЊЕ, ПОТРЕБНО ЈЕ
ДА СЕ НАЈАВИТЕ. МИ ЂЕМО ВОДИТИ
СПИСАК ПРИЈАВЉЕНИХ И ОДРЕДИТИ
КАДА МОЖЕТЕ ДА ДОђЕТЕ. ПОТРЕБНО
ЈЕ ДА ЈАВИТЕ ЈЕДНОМ ОД НАС
СВЕШТЕНИКА. АКО СЕ НИСТЕ
ПРИЈАВИЛИ АДОЂЕТЕ У ХРАМ,
ЗАПАЛИТЕ СВЕЋЕ, ПОМОЛИТЕ СЕ Богу
И САЧЕКАЈТЕ НАПОЉУ КРАЈ
БОГОСЛУЖЕЊА ИЛИ СЕ ВРАТИТЕ КУГИ.
МОЛЕЋИ СЕ Богу ЗА СВЕ ВАС,
ОЧЕКУЈЕМО ДА СЕ УСКОРО ВИДИМО У
НАШЕМ ХРАМУ.
ВАШИ СВЕШТЕНИЦИ

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА НАРЕДНУ НЕДЕЉУ

НЕДЕЉА, 8. НОВЕМБАР/26. ОКТОБАР 2020. СВ. ВЕЛИКОМУЧЕНИК ДИМИТРИЈЕ ЈУТРЕЊЕ у 9ч; ЛИТУРГИЈА у 10ч	НЕДЕЉА ДВАДЕСЕТ ДРУГА ПО ДУХОВИМА - Глас 5. Јутрење: Јев. васкрсно 11. Јн. 21, 15-25; Лит: - Гал. 6, 11-18; Јев. 12, 6-13, 25-27 и 2,1-10; Јев. Лк. 16,19-31 и Јн. 8,23-27;15,17-27;16-1-2
ЧЕТВРТАК, 12. НОВЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ у 18ч
СУБОТА, 14. НОВЕМБАР	СВ. ВРАЧИ, ЈУТРЕЊЕ У 9ч, ЛИТУРГИЈА У 10; ВЕЧ. У 18ч
НЕДЕЉА, 15. НОВЕМБАР СВ. МУЧЕНИЦИ АКИНДИН И ПИГАСИЈЕ И ДР.	ЈУТРЕЊЕ у 9ч, ЛИТУРГИЈА у 10ч

ДРЖАВНИМ ПРОПИСОМ БОГОСЛУЖЕЊА СУ ДОЗВОЉЕНА СА 20 ОСОБА, УКЉУЧУЈУЋИ СВЕШТЕНИКА